

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 28 lipca 2017 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. na podstawie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, z urzędu, ponownie przeliczył J. K., kapitał początkowy na dzień 1 stycznia 1999 roku, i ustalił jego wartość na 120 434,16 zł. Do ustalenia wartości kapitału początkowego, Zakład Ubezpieczeń Społecznych przyjął: podstawę wymiaru kapitału początkowego w kwocie 1.536,37 zł (pomnożono wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wynoszący 125,84 % - wyliczony z przeciętnej podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10 lat kalendarzowych tj. 1982 – 1991 przez kwotę bazową tj. 1.220,89 zł); okresy składkowe (tj. 13 lat, 6 miesięcy i 2 dni tj. 162 miesiące), nieskładkowe (1 miesiąc i 13 dni), okresy sprawowania opieki nad dziećmi (8 miesięcy i 6 dni), okres nauki w szkole wyższej (6lat) - łącznie 6 lat, 9 miesięcy i 19 dni tj. 81 miesięcy przy zastosowaniu przelicznika 1,3 za każdy rok; współczynnik proporcjonalny do osiągniętego do 31 grudnia 1998 r. wieku oraz okresu składkowego i nieskładkowego w wysokości 77,74% ; średnie dalsze trwanie życia wyrażone w miesiącach dla osób w wieku 62 lat tj. 209 miesięcy (komunikat Prezesa GUS z dnia 25 marca 1999 r. w sprawie tablicy średniego dalszego trwania życia kobiet i mężczyzn).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych podniósł, że nie uwzględnił w wysokości kapitału początkowego następujących okresów:

- od 1 października 1981 roku do 20 listopada 1981 roku nauki w szkole wyższej na jednym kierunku ponad wymiar określony w programie studiów;

- od 6 stycznia 1992 roku do 31 sierpnia 1994 roku gdyż nie został wystarczająco udowodniony - brak informacji o okresach nieskładkowych.

/decyzja z dnia 28 lipca 2017 roku k. 36 - 37 akt kapitałowych/

Decyzją z dnia 31 lipca 2017 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. po rozpatrzeniu wniosku J. K. przyznał jej emeryturę od dnia 1 lipca 2017 roku tj. od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek. W treści decyzji wskazano, że do jej obliczenia przyjęto: kwotę składek zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonej z uwzględnieniem waloryzacji w wysokości 137.635,14 zł, kwotę zwaloryzowanego kapitału początkowego w wysokości 442.864,79 zł , średnie dalsze trwanie życia tj.252,70 miesięcy. Wyliczona emerytura wyniosła 2.297,19 zł [(137.635,14 zł + 442.864,79) : 252,70]. Łączna kwota emerytury z FUS oraz okresowej emerytury kapitałowej wyniosła 2.579,97 zł. Organ rentowy zaznaczył, że do stażu pracy nie zaliczył okresu zatrudnienia w Spółce (...) od dnia 6 stycznia 1992 roku do dnia 31 sierpnia 1994 roku, ponieważ w świadectwie pracy brak jest informacji o okresach nieskładkowych.

/decyzja z dnia 31 lipca 2017 roku k. 26 - 27v akt ZUS/

W dniu 23 sierpnia 2017 roku do organu rentowego wpłynęło odwołanie J. K. od ww. decyzji , w którym wniosła o uwzględnienie okresu zatrudnienia Spółce (...) od dnia 6 stycznia 1992 roku do dnia 31 sierpnia 1994 roku, jako składkowego oraz ponowne przeliczenie emerytury.

/odwołanie z dnia 23 sierpnia 2017 roku k.2 oraz odwołanie k.2 akt o sygn. VIII U 1783/17/

W odpowiedzi na odwołania od w/w decyzji , Zakład Ubezpieczeń Społecznych, wniósł o ich oddalenie. W uzasadnieniu, organ rentowy wskazał, że nie zaliczył wnioskodawczyni okresu zatrudnienia w Spółce (...) od 6 stycznia 1992 roku do 31 sierpnia 1994 roku, ponieważ w świadectwie pracy brak jest informacji o okresach nieskładkowych. Z potwierdzenia przez Wydział (...) i Składek wynika, że firma rozliczała się deklaracjami bezimiennymi. Natomiast odwołująca się nie przedłożyła nowych środków dowodowych pozwalających na uznanie okresu zatrudnienia np. druku RP - 7 czy legitymizacji ubezpieczeniowej.

/odpowiedź na odwołanie z dnia 8 września 2017 roku k. 4 - 4v oraz 4-4 v akt o sygn. VIII U 1783/17/

Zarządzeniem z dnia 13 września 2017 roku Sąd połączył sprawę o sygnaturze akt VIII U 1783/17 ze sprawą o sygnaturze akt VIII U 1782/17 w celu ich łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia oraz zarządził ich prowadzenie pod sygnaturą VIII U 1782/17.

/zarządzenie z dnia 13 września 2017 roku k.6 akt o sygn. VIII U 1783/17/

Na rozprawie w dniu 3 stycznia 2018 roku wnioskodawczyni poparła odwołanie oraz wniosła o uwzględnienie przy wyliczaniu wysokości należnej jej emerytury okresu zatrudnienia w Spółce (...) od 6 stycznia 1992 roku do 31 sierpnia 1994 roku gdzie pracowała jako lekarz zakładowy. Z kolei pełnomocnik ZUS wniósł o oddalenie odwołania.

/pismo wnioskodawczyni k. 23 oraz stanowisko stron e - protokół z dnia 3 stycznia 2018 roku 00:02:13 - 00:03:40 płyta CD k. 25/

Sąd Okręgowy w Łodzi ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawczyni J. K. urodziła się (...). Ma wyższe wykształcenie. Z zawodu jest lekarzem

/okoliczności bezsporne/

Decyzją z dnia 2 stycznia 2004 roku o ustalenie kapitału początkowego, organ rentowy wskazał, że do obliczenia podstawy wymiaru kapitału początkowego oraz obliczenia wskaźnika wysokości tej podstawy, przyjęto przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10 kolejnych lat kalendarzowych, tj. od 1 stycznia 1982 roku do 31 grudnia 1991 roku. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wynosi 119,41%. Podstawę wymiaru kapitału początkowego ustalono w wyniku pomnożenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru wynoszącego 119,41% przez kwotę 1220,89 zł, tj. kwotę bazową określoną w ustawie o emeryturach i rentach z FUS ($119,41\% \times 1\,220,89\text{zł} = 1457,86\text{zł}$). ZUS podniósł, że okresy składkowe łącznie wynoszą: 13 lat, 6 miesięcy i 2 dni, tj. 162 miesiące zaś nieskładkowe 6 lat, 9 miesięcy i 19 dni tj. 81 miesięcy. Organ rentowy zaznaczył, że okresy składkowe podlegają ograniczeniu do 1/3 uwzględnionych okresów składkowych i wynoszą 4 lata, 6 miesięcy i 1 dzień tj. 54 miesiące. Dodatkowo Zakład wskazał, że wysokość 24% kwoty bazowej wynosi 293,01 zł. Kapitał początkowy ustalony na dzień 1 stycznia 1999 roku wynosi **107.889,98 zł**.

/decyzja z dnia 2 stycznia 2004 roku k. 20 - 22 akt kapitałowych/

W dniu 21 maja 2015 roku wnioskodawczyni złożyła wniosek o ustalenie kapitału początkowego wnosząc o zastosowanie nowych zasad ustalania kapitału początkowego za okres opieki na dzieckiem oraz przeliczenie emerytury poprzez uwzględnienie w kapitale początkowym okresów ukończenia studiów wyższych.

/wniosek z dnia 21 maja 2015 roku k. 25 akt kapitałowych/

Zakład Ubezpieczeń Społecznych, decyzją z 25.06.2015 roku o ponowne ustalenie kapitału początkowego, wskazał, że do obliczenia podstawy wymiaru kapitału początkowego oraz obliczenia wskaźnika wysokości tej podstawy przyjęto przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10 kolejnych lat kalendarzowych, tj. od 1 stycznia 1982 roku do 31 grudnia 1991 roku. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wynosi 125,84%. Podstawę wymiaru kapitału początkowego ustalono w wyniku pomnożenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru wynoszącego 125,84% przez kwotę 1220,89 zł, tj. kwotę bazową określoną w ustawie o emeryturach i rentach z FUS ($125,84\% \times 1\,220,89\text{zł} = 1.536,37\text{zł}$). ZUS podniósł, że okresy składkowe łącznie wynoszą: 13 lat, 6 miesięcy i 2 dni, tj. 162 miesiące zaś nieskładkowe 6 lat, 1 miesiąc i 13 dni po ograniczeniu do 1/3 uwzględnionych okresów składkowych, 4 lata, 6 miesięcy i 1 dzień tj. 54 miesiące oraz 0 lat, 8 miesięcy i 6 dni - sprawowania opieki nad dzieckiem tj. 8 miesięcy. Organ rentowy zaznaczył, że okresy opieki nad dzieckiem zostały przeliczone przy zastosowaniu przelicznika

1,3 za każdy rok. Dodatkowo Zakład wskazał, że wysokość 24% kwoty bazowej wynosi 293,01 zł. Kapitał początkowy ustalony na dzień 1 stycznia 1999 roku wynosi **115.313,66 zł**.

/decyzja k. 31 - 32 akt kapitałowych/

W dniu 17 lipca 2017 roku J. K. złożyła wniosek o emeryturę i w związku z nim, **zaskarżoną decyzją z dnia 28 lipca 2017 roku** organ rentowy ustalił jej wartość kapitału początkowego na dzień 1 stycznia 1999 roku, a zaskarżoną decyzją z dnia 31 lipca 2017 roku ustalił wysokość przysługującej jej emerytury (z uwzględnieniem decyzji z dnia 31 lipca 2017 roku określającej wartość należnej wnioskodawcy okresowej emerytury kapitałowej).

/wniosek k. 1-4 akt ZUS, decyzja z dnia 28 lipca 2017 roku k. 36 - 37akt kapitałowych, decyzja z dnia 31 lipca 2017 roku o ustalenie okresowej emerytury kapitałowej k. 24 - 25 akt ZUS oraz decyzja dnia 31 lipca 2017 roku o przyznanie emerytury k. 26 - 27 v akt ZU/

Zaskarżoną decyzją z dnia 28 lipca 2017 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. na podstawie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych z urzędu ponownie przeliczył J. K. kapitał początkowy na dzień 1 stycznia 1999 roku i ustalił jego wartość na **120.434,16 zł**. Do ustalenia wartości kapitału początkowego Zakład Ubezpieczeń Społecznych przyjął: podstawę wymiaru kapitału początkowego w kwocie 1.536,37 zł (pomnożono wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wynoszący 125,84 % - wyliczony z przeciętnej podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10 lat kalendarzowych tj. 1982 – 1991 przez kwotę bazową tj. 1 220,89 zł); okresy składkowe (tj. 13 lat, 6 miesięcy i 2 dni – 162 miesiące), nieskładkowe (1 miesiąc i 13 dni), okresy sprawowania opieki nad dziećmi (8 miesięcy i 6 dni), okres nauki w szkole wyższej (6lat) - łącznie 6 lat, 9 miesięcy i 19 dni tj. 81 miesięcy przy zastosowaniu przelicznika 1,3 za każdy rok ; współczynnik proporcjonalny do osiągniętego do 31 grudnia 1998 r. wieku oraz okresu składkowego i nieskładkowego w wysokości 77,74% ; średnie dalsze trwanie życia wyrażone w miesiącach dla osób w wieku 62 lat tj. 209 miesięcy (komunikat Prezesa GUS z dnia 25 marca 1999 r. w sprawie tablicy średniego dalszego trwania życia kobiet i mężczyzn).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych podniósł, że nie uwzględnił w wysokości kapitału początkowego następujących okresów:

- od 1 października 1981 roku do 20 listopada 1981 roku nauki w szkole wyższej na jednym kierunku ponad wymiar określony w programie studiów;
- od 6 stycznia 1992 roku do 31 sierpnia 1994 roku gdyż nie został wystarczająco udowodniony - brak informacji o okresach nieskładkowych.

/decyzja z dnia 28 lipca 2017 roku k. 36 - 37 akt kapitałowych/

Z kolei, **zaskarżoną decyzją z dnia 31 lipca 2017 roku**, Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. po rozpatrzeniu wniosku J. K. przyznał jej emeryturę od dnia 1 lipca 2017 roku tj. od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek. W treści decyzji wskazano, że do jej obliczenia przyjęto: kwotę składek zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonej z uwzględnieniem waloryzacji w wysokości 137.635,14 zł, kwotę zwaloryzowanego kapitału początkowego w wysokości 442.864,79 zł , średnie dalsze trwanie życia tj.252,70 miesięcy. Wyliczona emerytura wyniosła 2.297,19 zł [(137.635,14 zł + 442.864,79) : 252,70]. Łączna kwota emerytury z FUS oraz okresowej emerytury kapitałowej wyniosła 2.579,97 zł. Organ rentowy zaznaczył, że do stażu pracy nie zaliczył okresu zatrudnienia w Spółce (...) od 6 stycznia 1992 roku do 31 sierpnia 1994 roku, ponieważ w świadectwie pracy brak jest informacji o okresach nieskładkowych.

/decyzja z dnia 31 lipca 2017 roku k. 26 - 27v akt ZUS/

W okresie od 6 stycznia 1992 roku do 31 sierpnia 1994 roku J. K. była zatrudniona w Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością (...) w Ł. w wymiarze pełnego etatu na stanowisku lekarza zakładowego. Kontrahenci Austriaccy

żądali zapewnienia nadzoru medycznego nad grupą pracujących monterów. We wskazanym okresie zatrudnienia wnioskodawczyni nie korzystała ze zwolnień lekarskich

/świadczenie pracy z dnia 31 sierpnia 1994 roku k. 7 - 7v akt kapitałowych, zeznania wnioskodawczyni e - protokół z dnia 11 grudnia 2017 roku 00:09:03 – 00:14:15 w związku z jej informacyjnymi wyjaśnieniami 00:04:09 - 00:08:33- płyta CD k.17 oraz zeznania uzupełniające e - protokół z dnia 3 stycznia 2018 roku 00:16:28 - 00:17:07 - płyta CD k. 25, zeznania świadka T. Ż. e - protokół z dnia 3 stycznia 2018 roku 00:04:39 - 00:15:59 płyta CD 25/

Powyższych ustaleń, Sąd Okręgowy dokonał w oparciu o dokumenty zawarte w aktach organu rentowego tj. świadectwo pracy oraz zeznania wnioskodawczyni i świadka T. Ż.. Oceniając, zebrany w sprawie, materiał dowodowy Sąd dał wiarę zeznaniom wnioskodawczyni oraz świadka, że J. K., pracując w Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością (...) w Ł. jako lekarz, nie korzystała, przez cały okres zatrudnienia, ze zwolnień lekarskich. Podkreślić bowiem należy, że prawdziwość danych, zawartych we wskazanym świadectwie pracy, została potwierdzona przez świadka, który we wskazanym czasie, u byłego pracodawcy wnioskodawczyni, pracował w służbach księgowych. W związku z tym miał wiedzę, co do okresu i charakteru zatrudnienia wnioskodawczyni. Zważywszy na to, Sąd nie znalazł podstaw do zakwestionowania prawdziwości jego zeznań.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego, odwołanie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z **treścią art. 25** ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz.U. z 2016 roku, poz.887 z późn. zm.) podstawę obliczenia emerytury stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne, z uwzględnieniem waloryzacji składek zaewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc od którego przysługuje wypłata emerytury, zwaloryzowanego kapitału początkowego oraz środków zaewidencjonowanych na subkoncie, o którym mowa w art. 40a ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych. Emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia ustalonej w sposób określony w art. 25 przez średnie dalsze trwanie życia dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę danego ubezpieczonego z uwzględnieniem ust.5 i art.183 (który nie ma zastosowania w przypadku ubezpieczonego). Wiek ubezpieczonego wyraża się w ukończonych latach i miesiącach, a średnie dalsze trwanie życia ustala się wspólnie dla mężczyzn i kobiet oraz wyraża się w miesiącach (art. 26 ust.1-3 ww. ustawy).

Wskazać należy, iż istota sporu w niniejszym postępowaniu, sprowadziła się do rozstrzygnięcia czy organ rentowy prawidłowo ustalił wnioskodawczyni wysokość kapitału początkowego. Nie ulegało bowiem wątpliwości, że wysokość kapitału początkowego, przekłada się na wysokość, otrzymywanego przez wnioskodawczynię, świadczenia emerytalnego.

W myśl **art. 173 ust 1** ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych dla ubezpieczonych urodzonych po dniu 31 grudnia 1948 r., którzy przed dniem wejścia w życie ustawy opłacali składki na ubezpieczenie społeczne lub za których składki opłacali płatnicy składek, ustala się kapitał początkowy. Zgodnie z ust 2 kapitał początkowy stanowi równowartość kwoty obliczonej według zasad określonych w art. 174 pomnożonej przez wyrażone w miesiącach średnie dalsze trwanie życia ustalone zgodnie z art. 26 ust. 3 dla osób w wieku 62 lat. Zgodnie z ust 3 wartość kapitału początkowego ustala się na dzień wejścia w życie ustawy tj. 1 stycznia 1999 r.

Zgodnie z **art. 174 ust 1** cytowanej ustawy kapitał początkowy ustala się na zasadach określonych w art. 53, z uwzględnieniem ust. 2-12. Zgodnie z ust 2 przy ustalaniu kapitału początkowego przyjmuje się przebyte przed dniem wejścia w życie ustawy:

1) okresy składkowe, o których mowa w art. 6,

2) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 5,

3) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 1-4 i 6-12, w wymiarze nie większym niż określony w art. 5 ust. 2.

Podstawę wymiaru kapitału początkowego, w myśl ust. 3 art. 174, ustala się na zasadach określonych w art. 15, 16, 17 ust. 1 i 3 oraz art. 18, z tym że okres kolejnych 10 lat kalendarzowych ustala się z okresu przed 1 stycznia 1999 r.

Zgodnie z art. 15 w/w ustawy podstawę wymiaru emerytury i renty stanowi ustalona w sposób określony w ust. 4 i 5 przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe lub na ubezpieczenie społeczne na podstawie przepisów prawa polskiego w okresie kolejnych 10 lat kalendarzowych, wybranych przez zainteresowanego z ostatnich 20 lat kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio rok, w którym zgłoszono wniosek o emeryturę lub rentę, z uwzględnieniem ust. 6 i art. 176.

W myśl zaś art. 16 przy ustalaniu kolejnych 10 lat kalendarzowych, o których mowa w art. 15 ust. 1 i 2, przyjmuje się lata kalendarzowe następujące bezpośrednio po sobie, chociażby ubezpieczony w niektórych z tych lat przez okres roku lub w okresie krótszym niż rok nie pozostawał w ubezpieczeniu.

Zgodnie z **art. 185 ust. 1** cyt. ustawy przy ustalaniu wysokości emerytury dla osób nabywających prawo do emerytury w wieku określonym w art. 184, kapitał początkowy podlega przeliczeniu poprzez dodanie do okresów składkowych okresu równego różnicy pomiędzy wiekiem emerytalnym, o którym mowa w art. 24, a faktycznym wiekiem przejścia na emeryturę. Do przeliczonego kapitału początkowego stosuje się przepisy art. 173 ust. 3-6.

Z kolei w art. 6 w/w ustawy określono, które okresy aktywności zawodowej zaliczane są do okresów składkowych. Należą do nich przede wszystkim te okresy, za które odprowadzano składkę, m.in. okresy ubezpieczenia i okresy opłacania składek na ubezpieczenie społeczne w wysokości określonej w przepisach o organizacji i finansowaniu ubezpieczeń społecznych.

Sąd Okręgowy podzielił w tym zakresie pogląd wyrażony w wyroku Sądu Najwyższego, z dnia 6 kwietnia 2007 r., II UK 185/06, że dla uznania okresu zatrudnienia wykonywanego przed wejściem w życie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych za okres składkowy w rozumieniu art. 6 ust. 1 pkt 2 i art. 6 ust. 2 tej ustawy, nie jest wymagane wykazanie przez osobę ubiegającą się o emeryturę lub rentę opłacania przez pracodawcę składek na pracownicze ubezpieczenie społeczne.

Jak wynika zaś z § 22 ust. 1 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11 października 2011 r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe (Dz. U. z 2011 r. Nr 237, poz. 1412) jeżeli ustawa nie stanowi inaczej, środkiem dowodowym stwierdzającym okresy zatrudnienia na podstawie umowy o pracę, powołania, wyboru, mianowania oraz spółdzielczej umowy o pracę jest świadectwo pracy, zaświadczenie płatnika składek lub innego właściwego organu, wydane na podstawie posiadanych dokumentów lub inny dokument, w tym w szczególności: 1) legitymacja ubezpieczeniowa; 2) legitymacja służbowa, legitymacja związku zawodowego, umowa o pracę, wpis w dowodzie osobistym oraz pisma kierowane przez pracodawcę do pracownika w czasie trwania zatrudnienia.

Z kolei § 22 pkt 2 ww rozporządzenia stanowi, że jeżeli ustawa przewiduje możliwość udowodnienia zeznaniami świadków okresu składkowego, od którego zależy prawo lub wysokość świadczenia, dowód ten dopuszcza się pod warunkiem złożenia przez zainteresowanego oświadczenia w formie pisemnej lub ustnej do protokołu, że nie może przedłożyć odpowiedniego dokumentu potwierdzającego ten okres.

W postępowaniu przed sądami pracy i ubezpieczeń społecznych okoliczności mające wpływ na prawo do świadczeń lub ich wysokość mogą być udawadniane wszelkimi środkami dowodowymi, przewidzianymi w k.p.c. Ograniczenia dowodowe zawarte w ww. rozporządzeniu dotyczą bowiem wyłącznie postępowania przed organem rentowym. Nie mają więc zastosowania w postępowaniu sądowym, opartym na zasadzie swobodnej oceny dowodów (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 grudnia 2006 r., sygn. akt I UK 179/06, LEX nr 342283).

Ubezpieczona, w trakcie niniejszego postępowania, nie zgadzała się z wyliczeniami organu rentowego, służącymi do obliczenia należnej jej emerytury, kwestionując, tym samym, nie uwzględnienie zatrudnienia w Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością (...) w Ł., od dnia 6 stycznia 1992 roku do dnia 31 sierpnia 1994 roku, jako okresu składkowego.

Z przeprowadzonego postępowania dowodowego wynika, że ubezpieczona wykonywała pracę w Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością (...) w Ł. od dnia 6 stycznia 1992 roku do dnia 31 sierpnia 1994 roku. Z przedłożonego przez odwołującą się świadectwo pracy wynika, iż nie korzystała z urlopu bezpłatnego, urlopu wychowawczego, zwolnienia od pracy przewidzianego w art. 188 k.p. oraz nie otrzymywała zasiłku chorobowego w obniżonej wysokości. Zatem dokument ten potwierdza fakt, że nie występowały w tym okresie u wnioskodawczynie nieusprawiedliwione nieobecności czy inne przerwy w pracy. Nadto również sama odwołująca zeznała, że z żadnych zwolnień od pracy nie korzystała, zaś świadek T. Ż. potwierdził okres zatrudnienia. W tych okolicznościach Sąd uznał za wiarygodne wyjaśnienia ubezpieczonej, iż w spornym okresie nie posiadała żadnych okresów niezdolności do pracy czy też innych nieobecności czy to w postaci urlopu bezpłatnego czy też wychowawczego.

W tym miejscu wskazać należy, że zgodnie z powoływanym § 22 ust. 1 rozporządzenia z dnia 11 października 2011 roku to właśnie świadectwo pracy jest środkiem dowodowym stwierdzającym okresy zatrudnienia na podstawie umowy o pracę. Ugruntowana linia orzecznicza wskazuje, że podstawowym dokumentem świadczącym o pozostawaniu w stosunku zatrudnienia jest właśnie świadectwo pracy (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 17 czerwca 2014 r., sygn. akt III AUa 1046/13). W przedmiotowym postępowaniu brak jest okoliczności, które mogłyby świadczyć o wadliwości tego dokumentu. Stąd trudno wymagać od ubezpieczonej dokumentowania świadczenia obowiązków pracowniczych w spornym okresie za pomocą innych jeszcze środków dowodowych.

Z tych wszystkich względów Sąd uznał, że brak druku RP - 7 czy legitymacji ubezpieczeniowej ze spornego okresu - na który to brak powołuje się organ rentowy - nie pozbawia możliwości ustalenia okresu zatrudnienia wnioskodawczynie w Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością (...) w Ł. od dnia 6 stycznia 1992 roku do dnia 31 sierpnia 1994 roku, ponieważ wystarczającym dowodem jest załączone do akt świadectwo pracy, a także zeznania samej ubezpieczonej, które Sąd poddał ocenie w myśl dyrektywy zawartej w art. 233 § 1 k.p.c. i uznał je za jasne, spójne i logiczne. Z zeznań tych jasno wynikało, że nie zdarzył się w przypadku ubezpieczonej dni usprawiedliwionej, czy też nieusprawiedliwionej absencji bez zachowania prawa do wynagrodzenia.

Wobec powyższego Sąd, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. , zmienił zaskarżoną decyzję z dnia 28 lipca 2017 roku w ten sposób, że zaliczył do okresów składkowych kapitału początkowego J. K. okres zatrudnienia od dnia 6 stycznia 1992 roku do dnia 31 sierpnia 1994 roku w (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością.

Wskazać należy, że J. K. urodziła się (...), a jej wiek emerytalny wynosi 60 lat (art. 24 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, tekst jednolity Dz.U. z 2016 roku, poz. 887 z późn. zm.). Wobec, zatem, osiągnięcia wieku emerytalnego w 2016 roku, emerytura wnioskodawczynie musiała zostać ustalona w **oparciu o art. 26 ww. ustawy.**

W myśl wskazanego artykułu, emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia ustalonej w sposób określony w art. 25 (podstawę obliczenia emerytury, o której mowa w art. 24, stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne, z uwzględnieniem waloryzacji składek zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury, zwaloryzowanego kapitału początkowego określonego w art. 173-175 oraz kwot środków zewidencjonowanych na subkoncie, o którym mowa w art. 40a ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych, z zastrzeżeniem ust. 1a i 1b oraz art. 185) przez średnie dalsze trwanie życia dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę danego ubezpieczonego, z uwzględnieniem ust. 5 i art. 183.

Wobec tego, Sąd , na podstawie art.477¹⁴§2 k.p.c., zmienił zaskarżoną decyzję z dnia 31 lipca 2017 roku, w ten sposób, że zaliczył do stażu pracy J. K., okres zatrudnienia od dnia 6 stycznia 1992 roku do 31 sierpnia 1994 roku w (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością.

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku z uzasadnieniem, doręczyć pełnomocnikowi ZUS, wyrażając zgodę na wypożyczenie akt ZUS

E.W.